

UCHWAŁA Nr XXVIII/171/2026
RADY MIEJSKIEJ W BIAŁYM BORZE
z dnia 27 sierpnia 2026 r.

w sprawie **rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Białego Boru**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 w związku z art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691)

Rada Miejska w Białym Borze uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi skarżących Pani M.K. i Pana J.K.K. na działalność Burmistrza Białego Boru, Rada Miejska w Białym Borze uznaje skargę za **bezzasadną** z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Białym Borze do zawiadomienia Skarżących o sposobie załatwienia skargi poprzez doręczenie niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W dniu 28 lipca 2026 r. Skarżący wniesli do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie skargę na działalność Burmistrza Białego Boru, odnoszącą się do działań związanych z funkcjonowaniem układu drogowego obsługującego osiedle mieszkaniowe „Domaradz” w miejscowości Dołgie oraz uciążliwości, jakie – w ocenie Skarżących – powoduje ruch pojazdów w sąsiedztwie ich nieruchomości.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie pismem z dnia 10 sierpnia 2026 r., które wpłynęło do Urzędu Miejskiego w Białym Borze w dniu 13 sierpnia 2026 r., przekazało skargę Radzie Miejskiej w Białym Borze jako organowi właściwemu do jej rozpatrzenia. Pismem z dnia 17 sierpnia 2026 r. zwrócono się do Burmistrza Białego Boru o przedstawienie wyjaśnień i dokumentacji dotyczącej zarzutów objętych skargą. Burmistrz przedłożył stanowisko pismem z dnia 18 sierpnia 2026 r.

I. Ustalenia faktyczne

1. Pismo z dnia 16 sierpnia 2005 r. W piśmie znak GN.72241-56/05 z dnia 16 sierpnia 2005 r., podpisanym przez ówczesnego Burmistrza Białego Boru Pana Franciszka Lecha Kwaśniewskiego i skierowanym do Skarżącego, zawarto informację, że w pobliżu działki nr 345 Gmina nie planuje skrzyżowania ani rozjazdu drogowego. Z treści pisma wynika, że informacja ta odnosiła się do stanu zamierzeń Gminy istniejącego w dacie jego sporządzenia.

2. Dokumentacja dotycząca układu drogowego i inwestycji. W zasobach Urzędu Miejskiego znajduje się „Wstępny projekt podziału działki nr 198/300” z dnia 22 czerwca 2005 r., obrazujący ówczesny układ nieruchomości i terenów komunikacyjnych. Działka drogowa nr 198/12 została wydzielona w 2000 r. Następnie, w dniu 7 września 2007 r., Gmina Białý Bór wystąpiła o dofinansowanie przebudowy drogi dojazdowej do gruntów rolnych w miejscowości Dołgie–Domaradz. W maju 2008 r. opracowano projekt budowlany branży drogowej „Przebudowa drogi gminnej lokalnej Dołgie–Domaradz”. Z zapisów dziennika budowy wynika, że roboty związane z inwestycją zakończono w czerwcu 2009 r.

3. Brak udziału obecnego Burmistrza w przygotowaniu i realizacji inwestycji. Obecny Burmistrz Białego Boru Paweł Stanisław Mikołajewski pełnił funkcję p.o. Burmistrza od dnia 30 października 2012 r., a funkcję Burmistrza pełni od dnia 27 stycznia 2013 r. Nie uczestniczył zatem ani w sporządzeniu pisma z 2005 r., ani w podejmowaniu decyzji dotyczących przygotowania inwestycji w latach 2007–2009, ani w projektowaniu i wykonaniu przedmiotowego układu drogowego.

4. Późniejsze wystąpienia Skarżących i odpowiedzi Gminy. W dniu 1 lipca 2024 r. Skarżący zwrócił się o podjęcie działań zmierzających do poprawy warunków korzystania z nieruchomości nr 345, wskazując na uciążliwości związane z ruchem pojazdów. W piśmie z dnia 11 października 2024 r. wskazał m.in. możliwość wykonania nasadzeń, ekranów oraz zastosowania rozwiązań dotyczących organizacji ruchu. Pismem z dnia 30 stycznia 2025 r. Burmistrz poinformował o planowanym na 2026 r. zleceniu opracowania projektu przebudowy drogi prostopadłej do nieruchomości Skarżących wraz ze skrzyżowaniem oraz o zamiarze przekazania zgłoszonych uwag jednostce projektowej do analizy.

Po kolejnym wystąpieniu Skarżącego z dnia 11 lipca 2025 r., pismem z dnia 15 września 2025 r. podtrzymano wcześniej przedstawione stanowisko.

5. Czasowe odstąpienie od sporządzenia dokumentacji projektowej. Z uwagi na brak środków finansowych umożliwiających realizację planowanej inwestycji czasowo odstąpiono od sporządzenia dokumentacji projektowej zadania. Z wyjaśnień Burmistrza wynika, że decyzja ta nie oznacza definitywnej rezygnacji z przedsięwzięcia, a możliwość powrotu do przygotowania dokumentacji będzie uzależniona od sytuacji finansowej Gminy, możliwości zabezpieczenia środków w budżecie i priorytetów inwestycyjnych.

6. Usytuowanie nieruchomości Skarżących względem skrzyżowania. Według pomiaru wykonanego na aktualnym materiale mapowym nieruchomość Skarżących znajduje się w odległości około 36 m w linii prostej od krawędzi drogi. Pomiędzy skrzyżowaniem a nieruchomością znajduje się teren w znacznym stopniu zadrzewiony. Powyższe zostało zobrazowane na mapie poglądowej oraz aktualnym wydruku z systemu IntraEwid znajdujących się w dokumentacji sprawy.

Rozstrzygnięcie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

Po przeprowadzeniu analizy skargi, stanowiska Burmistrza oraz zgromadzonej dokumentacji Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała, że nie zachodzą podstawy do stwierdzenia zaniedbania, nienależytego wykonywania zadań lub przewlekłego załatwiania spraw przez obecnego Burmistrza Białego Boru.

W szczególności Komisja wzięła pod uwagę:

- chronologię przygotowania i realizacji inwestycji drogowej w latach 2007–2009
- brak udziału obecnego Burmistrza w przygotowaniu i realizacji tej inwestycji
- fakt, że późniejsze wystąpienia Skarżących były rozpatrywane, a na kierowaną do Gminy korespondencję udzielano odpowiedzi
- przedstawienie przez Burmistrza planu dalszego postępowania w zakresie możliwej przebudowy układu drogowego
- czasowe odstąpienie od sporządzenia dokumentacji projektowej z uwagi na brak zabezpieczonych środków finansowych
- faktyczne usytuowanie nieruchomości Skarżących względem skrzyżowania
- brak podstaw do rozstrzygania w postępowaniu skargowym ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych dotyczących dóbr osobistych lub szkody majątkowej

W związku z powyższym Komisja Skarg, Wniosków i Petycji postanowiła zarekomendować Radzie Miejskiej w Białym Borze uznanie skargi Skarżących na działalność Burmistrza Białego Boru za bezzasadną.

II. Ocena prawna i stanowisko Rady Miejskiej

Zgodnie z art. 227 Kodeksu postępowania administracyjnego przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Stosownie do art. 229 pkt 3 K.p.a. organem właściwym do

rozpatrzenia skargi na działalność burmistrza jest rada gminy. Wskazaną kompetencję potwierdza art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Rada Miejska, odnosząc powyższe kryteria do ustalonego stanu faktycznego, nie znalazła podstaw do przypisania obecnemu Burmistrzowi zaniedbania lub nienależytego wykonywania zadań w związku z historycznym ukształtowaniem przedmiotowego układu drogowego. Zgromadzona dokumentacja wskazuje, że przygotowanie i realizacja inwestycji nastąpiły w latach 2007–2009, a więc przed objęciem funkcji przez obecnego Burmistrza. Nie można zatem przypisać aktualnemu Burmistrzowi odpowiedzialności za decyzje inwestycyjne i rozwiązania techniczne podjęte w tym okresie.

Rada nie podzieliła również zarzutu braku reakcji na późniejsze wystąpienia Skarżących. Z dokumentacji wynika, że na pisma kierowane do Gminy udzielano odpowiedzi, przedstawiono plan dalszego postępowania oraz przewidziano możliwość przeanalizowania zgłoszonych postulatów w ramach prac projektowych. Czasowe odstępianie od sporządzenia dokumentacji projektowej zostało uzasadnione brakiem środków finansowych na realizację inwestycji.

W tym zakresie Rada uwzględniła także zasady gospodarowania środkami publicznymi wynikające z art. 44 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1483 z późn. zm.), zgodnie z którymi wydatki publiczne są ponoszone w granicach kwot określonych w planie finansowym, a ich dokonywanie powinno następować w sposób celowy i oszczędny. Brak zabezpieczenia środków na realizację zadania inwestycyjnego może uzasadniać czasowe odstępianie od finansowania dokumentacji, zwłaszcza gdy sama dokumentacja nie prowadziła w danym okresie do realizacji robót.

Rada wzięła pod uwagę również faktyczne usytuowanie nieruchomości Skarżących. Nieruchomość nie przylega bezpośrednio do skrzyżowania, lecz jest oddalona od krawędzi drogi o około 36 m, a pomiędzy skrzyżowaniem, a nieruchomością występuje teren zadrzewiony. Przedstawione okoliczności nie wykluczają odczuwania ruchu drogowego przez Skarżących, jednak nie dają podstaw do przyjęcia, że samo funkcjonowanie skrzyżowania przesądza o zaniedbaniu lub nienależytym wykonywaniu zadań przez obecnego Burmistrza.

Zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 889 z późn. zm.) zarządcą dróg gminnych jest wójt (burmistrz, prezydent miasta), natomiast art. 20 tej ustawy określa zadania zarządcy drogi, obejmujące m.in. planowanie finansowania budowy, przebudowy i utrzymania dróg, pełnienie funkcji inwestora oraz realizację zadań z zakresu inżynierii ruchu. Przepisy te nie nakładają jednak obowiązku realizacji każdego rozwiązania technicznego postulowanego przez właściciela nieruchomości sąsiadującej z drogą. Dobór takich rozwiązań wymaga uwzględnienia bezpieczeństwa ruchu, warunków technicznych i terenowych, potrzeb wszystkich użytkowników oraz możliwości finansowych Gminy.

W zakresie, w jakim Skarżący powołują się na naruszenie dóbr osobistych lub powstanie szkody majątkowej, Rada wskazuje, że postępowanie prowadzone w trybie Działu VIII Kodeksu postępowania administracyjnego służy ocenie działalności organu w granicach określonych w art. 227 K.p.a. i nie jest postępowaniem właściwym do rozstrzygania roszczeń cywilnoprawnych.

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego materiału, w szczególności chronologię przygotowania i realizacji inwestycji drogowej, brak udziału obecnego Burmistrza w przedstawionych działaniach, sposób rozpatrywania późniejszych wystąpień Skarżących, przyczyny czasowego

odstąpienia od sporządzenia dokumentacji projektowej oraz faktyczne usytuowanie nieruchomości względem skrzyżowania, Rada Miejska w Białym Borze uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie

Zgodnie z art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli po uznaniu skargi za bezzasadną i wykazaniu jej bezzasadności Skarżący ponowia skargę bez wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko, dokonując odpowiedniej adnotacji w aktach sprawy, bez ponownego zawiadamiania Skarżących.